

ти много западнъ-тъ церкви, зато са принуди Каролъ, да събира соборъ за това въ Ратизонъ, въ лѣто отъ Христова седамстота и деведесетъ и второ, въ кой-то са показва, че Христосъ е единъ, сѫщій Сынъ Божій и человѣческий, и спорятъ две-те естества, че е и спорятъ Божество-то, и спорятъ человѣчество-то Богъ истиный и Сынъ Божій исти-
ный, но не мыслимый; сѫщій Сынъ Божій, но не осъновленъ; защото не са е отчаждилъ никога отъ Отца, заради человѣчество-то, кое-то воспріе,
и отъ това са побѣди Филиксъ, и са прати въ Римъ при Папа Адріана; и при присъдствието на Папа отложи мнѣніе-то си, кѫто безсловесно; а кѫто си додѣ въ епархії-та си, и раздразнилъ
отъ послѣдователь-атъ си Елпантъ, пакъ са обвр-
на на първые-те си мыслы, и затока Каролъ пакъ
събра соборъ въ Франкфортъ, въ лѣто отъ Христова седамстота и деведесетъ и четвърто, въ кой-то са осуди Филиксъ и Елипантъ послѣдователь-атъ
му, и сички-те са проклеха, кой-то дѣмаха, че
Христосъ е осъновленъ Сынъ Божій по плоти; но
той соборъ кѫто пригледа и предметъ-атъ за ико-
ны-те, понеже бѣше призвѣтъ за Карола, а той
бѣше иконоборецъ, опредѣли, икони-те да са само
за вспоминаніе на бывши-те, и за укашеніе на
церкви-те; но не за честь и поклоненіе.

Глава 73.

За обрѣщеніе-то на Саксонци-те, Да-
ни-те и Свиди-те въ кѣрк-тъ
Христовъ.

Каролъ имаше много ревность да обврни сич-
ки-те народи въ сватвъ-тъ кѣркъ Христовъ, за